

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.26.0560.N

H,

beklaagde,

eiser,

met als raadslieden mr. Jesse Van den Broeck en mr. Alexander Van Heeschvelde, beiden advocaat bij de balie Gent, met kantoor te 9070 Destelbergen, Dendermondsesteenweg 481, waar de eiser woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, van 25 maart 2026.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Op 28 juli 2026 heeft advocaat-generaal Dirk Schoeters een conclusie ingediend ter griffie van het Hof.

De eiser heeft op 11 augustus 2026 ter griffie van het Hof een door artikel 1107, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek bedoelde antwoordnoot ingediend.

Op de rechtszitting van 8 september 2026 heeft voorzitter Filip Van Volsem verslag uitgebracht en heeft de voornoemde advocaat-generaal geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Middel

1. Het middel voert schending aan van artikel 6 EVRM en het daarin vervatte recht op tegenspraak, alsook miskenning van de verplichting voor de rechter om te antwoorden op een conclusie van de verdediging: het arrest oordeelt dat de informatie vervat in het aanvankelijk proces-verbaal op zich geen bewijs vormt voor wat betreft de eiser, maar slechts een aanzet vormt voor het daarna zeer grondig en uitgebreid gevoerde onderzoek en het daarvan losstaande gerechtelijk onderzoek naar de eiser, alsook dat de eiser geenszins aannemelijk maakt dat deze inlichtingen die jegens hem voorhanden waren op enige wijze van belang zouden kunnen zijn voor zijn verdediging en ten slotte dat deze inlichtingen – geen bewijs – het gerechtelijk onderzoek hebben op gang gebracht en dat zij het onderzoek slechts in een bepaalde richting hebben georiënteerd; met dat oordeel miskent het arrest het recht op tegenspraak van de eiser betreffende de informatie vervat in het aanvankelijk proces-verbaal aangezien deze informatie geen inlichtingen oplevert, maar wel bewijzen gelet op de geloofwaardigheid van deze informatie, namelijk observaties uitgevoerd door politieambtenaren en afgeluisterde gesprekken verkregen via een verborgen micro na machtiging door de onderzoeksrechter en plaatsing door gespecialiseerde politieambtenaren; minstens heeft het arrest het argument van de graad van geloofwaardigheid niet beantwoord; aangezien de informatie vervat in het aanvankelijk proces-verbaal bewijs betreft, moet die informatie aan tegenspraak worden onderworpen door de observatie-processen-verbaal en de inhoud van de geregistreerde gesprekken kenbaar te maken; aangezien de vervolging volledig en uitsluitend steunt op dit startbewijs, dient in

het andere geval alle informatie die hierop steunt uit elke bewijsconstructie worden geweerd.

2. Indien informatie door de rechter louter in aanmerking wordt genomen om het onderzoek in een bepaalde richting te oriënteren en vervolgens op autonome wijze bewijzen te verzamelen, zonder dat aan die informatie enige bewijswaarde wordt toegekend, heeft die informatie het karakter van inlichtingen.

3. Bepalend om uit te maken of informatie het karakter heeft van inlichtingen dan wel van bewijzen is derhalve de wijze waarop de rechter die informatie aanwendt: indien de rechter de informatie niet gebruikt als bewijs, maar louter als een aanvangsgegeven voor verder onderzoek dat dan bewijzen kan opleveren, betreft het inlichtingen. De aard van de informatie of de eventuele geloofwaardigheid ervan is dan ook niet relevant om uit te maken of die het karakter heeft van inlichtingen dan wel bewijs.

4. In zoverre het middel uitgaat van andere rechtsopvattingen, faalt het naar recht.

5. Het arrest oordeelt onder meer als volgt:

- een inlichting is een gegeven dat op zich geen bewijs oplevert, maar alleen nuttig is om een onderzoek op te starten of in een bepaalde richting te sturen, waarna er autonoom bewijs wordt verzameld (p. 15, tweede alinea);
- het aanvankelijk proces-verbaal verwijst in essentie naar geregistreerde gesprekken uit een ander strafdossier (p. 16, vierde alinea);
- de gegevens vormen op zich geen bewijs wat betreft de eiser, maar waren slechts een aanzet voor het daarna zeer grondig en uitgebreid gevoerde – en daarvan losstaande – gerechtelijk onderzoek naar hem en anderen (p. 16, vijfde alinea);
- de schuldbeoordeling gebeurt aan de hand van de talrijke onderzoeks- en bewijselementen die autonoom werden vergaard in het voorliggende strafdossier (p. 16, zesde alinea);
- aan het voorliggende dossier werden alsnog stukken inzake de machtiging van de BOM-maatregelen, de afluistermaatregelen en het BOM-arrest uit het andere strafdossier gevoegd (p. 17, tweede alinea), maar deze inlichtingen – geen bewijs

- hebben het onderzoek op gang gebracht en zij hebben het onderzoek in een bepaalde richting georiënteerd en niet meer dan dat (p. 17, derde alinea);
- deze inlichtingen zijn op zichzelf niet van aard om het oordeel van het hof van beroep te beïnvloeden (p. 17, vierde alinea);
- voor de ganse incriminatieperiode werden op autonome wijze bewijzen verzameld die ter beoordeling voorliggen voor wat betreft de aan de eiser ten laste gelegde feiten (p. 17, vijfde alinea).

Met deze redenen verwerpt en beantwoordt het arrest het door het middel bedoeld verweer.

In zoverre mist het middel feitelijke grondslag.

Ambtshalve onderzoek

6. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet gewezen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 127,11 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Filip Van Volsem, als voorzitter, sectievoorzitter Erwin Francis, de raadsheren Eric Van Dooren, Steven Van Overbeke en Jos Decoker, en in openbare rechtszitting van 8 september 2026 uitgesproken door voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Dirk Schoeters, met bijstand van griffier Ayse Birant.

8 SEPTEMBER 2026

P.26.0560.N/5

A. Birant

J. Decoker

S. Van Overbeke

E. Van Dooren

E. Francis

F. Van Volsem